

מה היה קורה אילו נאסר על מיטב שחקנינו, סופרינו וזמרינו לשחק, לכתוב ולבדר

וודי אלן

בענק הסרטים של השנה

שם בהשאלה

עם וודי אלן וזורו מוסטל בימוי: מרטין ריט

קולנוע סטודיו ת"א • שבוע 2 בכורה ארצית

אורקולטון שרותי מסום

ליצאת נגד כולם

מאז ומתמיד ראתי בכם — ואני עדיין רואה בכם — גוף חשוב במדינה. גוף שתורם, תורם ויתרום הרבה למען הדמוקרטיה במדינת ישראל ומחוצה לה. תמכתי בעבר, ואמשיך לתמוך, בכל מאבד קיבץ בעיתני, אולם דבר אחד מאד לא מוצא חן בעיני, והוא יחסכם ליורדים.

במה טוב יותר אותו שלמה הררי, שאת מיכתבו פירסמתם כעתונכם (העולם הזה 2058). שירד מהארץ לפני 22 שנה, מירד שעזב את הארץ לפני שנתיים או שלושה? העשו טובה. אל תכתבו לנו כמה הוא נחמד וכמה הוא נדיב, ואיך נשאר תמיד בליבו ישראלי-פאטריוט.

ומדוע אתם מספרים לנו את כל הכול? שיט על הגברת רחל רמתי, האדריכלית הדגולה שבאה מאמריקה להשיא לנו עצות? במה טובה אותה רחל רמתי מאותה גברת החיה בלוס-אנג'לס, שהצהירה בתוכנית הטלוויזיה שהיא ישראלית השולחת את הבן שלה לצה"ל?

לא רוצים לשמוע עליהם. לא רוצים שישלחו, בתור מס'שפתיים, את הילדים שלהם לצה"ל כדי להרגיע את מצפונם לשלוש שנים. לא רוצים שישלחו את הכסף שלהם. יותר טוב שיבנו לעצמם עוד בריכת-שחייה. אל תהללו את המצ' ליחים, העשירים והמפורסמים. צאו נגד כולם כאחד. אין הבדל ביניהם.

ירון כהן, ירושלים

אחרי הניצחון

עד יום חמישי בערב, לא ידעתי שיש אלהים בשמים. מה יותר חשוב: מכבי תל-אביב או מיבצע אנטבה? — אין להשיג וות בכלל. הוכחנו לעולם כי אנחנו פה, ואייאפשר למחוק אותנו מהמפה. מיספר חברות-סרטים פנו למכבי בקשר לזכויות ההסרטה. מנחם גולן החל לצלם כבר ביום השישי — בבוקר שלמחרת המישחק (הי פעם הוא סידר אותם). אחד העיתונאים הכישרוניים שכתב לפני המישחק את הספר הפסד בכבוד, שינה את שם סיפורו ל"ניצחון ההיסטורי, ומסר אותו לדפוס — להשיג בדוכנים. למיצעד-הפיומונים נכנס, היישר מהפינה לשיפוטכם, שירו של יהורם גאון: "אנחנו לא נפסיק לשחק". הניצחון של "מכבי" הוליד גם ניצחון של רבין על פרס. רבין, ברוב תושייתו, שלה מיברק לשחקנים. פרס — לא, כי הוא סטרונה של הפועל תל-אביב.

נציב מסי-התכנסה, שבמשך כל זמן הי מישחק ישב ורשם את הצופים שנסעו

לבגיה, פתח לכולם תיקי-שומה. בגין הצהיר: "זהו רגע היסטורי" ו"הצטרפתם למישפחה הלוחמת". אין אמר גדעון הוד כשידורו ההיסטורי מבלגיה: "העולם הי ספורטיבי ישתגע כשישמע את התוצאה." בינתיים, עוד לא ברור מי כאן השתגע! אורי רפפורט, נתניה

החגיגה שנערכה לכבוד שחקניה המ נצחים של מכבי תל-אביב, הזכירה לנו שוב את העובדה העגומה שעם ישראל שחז כבר מזמן איך חוגגים. היה שם הכל בכיכר-מלכיות-ישראל — מלבד שימחה. היו שם המוני אנשים משולהבים שבאו לפרק את יצרי-ההרס שלהם בצוותא. היו שם חבורות שלמות של בני-נוער שהת

קבצו וכאו לדחוף, להשתולל, לחולל מהר מות ולהשחית. היו שם פטישי-הפולטיק שהוצאו מהמחסנים טרם זמנם. היה לכולן שעובדי-הניקיון של העיריה לבטח לא יעכחוהו לעולם. היתה היסטריה המונית — ריקה מתוכן.

לא היו מעגלי-הורה ספונטאניים. לא שירה נלהבת ולא אחוות אוהדים. וחבל, חבל על הנוק העצום שנגרם לצמחה ולגוי בכיכר. חבל על היוזמה הברוכה (של העיריה) שבובוזה, חבל על שחקני מכבי, שהיו ראויים ללא ספק ליותר. חבל על כולנו, שאין אנו יודעים שימחה ותרבות מה הם.

מוטי לניר, רמת-גן
מעניין איך דווקא אנו, שתמיד התרענו מפני עירבוב ספורט ופוליטיקה (החל מה טורניר באסיה וכלה באליםפיאדה), הפכנו את הניצחון על צ.ו.ס.א. מוסקבה, ל"ניצחון פוליטי-לאומי. לא היה שדרן, כתב-ספורט או אהוד שלא הזכיר, בצד הניצחון חוץ במיגרש, את ההישג הזה: "הראינו להם, לרוסים האלה!" נצחונה של מכבי הוא הישג ספורטיבי ממדרגה ראשונה, וכל ניסיון להציגו אחרת פוגע בראש ובראשונה בתדמיתה של ישראל כאומה ספורטיבית.

יעקב חלפי, תל-אביב

במה מילים על פאשיזם

לא נותר לי אלא לחייך למיקרא הקטע של מאיר עזיאל, הסאטיריקן של מעריב. תחת הכותרת: "כמה מילים על המילה פאשיזם" במדורו "שיפודים", מנסה עזיאל לשכנע את עם ישראל, שהמילה "פאשיזם", אינה המילה הנכונה להגדרת המחנה הניצח.

אלא שלמרב האירוניה, קמו המילים על יוצרם ושיכנעו אותי (ודאי עוד רבים בעלי-אבחנה), שדווקא מילה זו היא הי מתאימה ביותר להגדרת מחנה זה. לפי עזיאל, רמיון העיקרי של הפאשיזם "הוא השילטון והערצת הכוח. מתוך כך גם ראיית המלחמה כדרך-חיים מוצלחת שיש לשאוף אליה. החוק, שהוא הטוב, ידבר בצדק את החלש, שהוא הרע. ב"מאבק ובמלחמה שהן צורות הקיום-העיקרי ריות."

תמכתי ארץ-ישראל-השלמה לסוגיהם, מבססים את השקפותיהם על האמונה ש"אנחנו, החוקים והטובים, זכאים להתיישב על שטחים שאינם שלנו. רק בזכות הי עובדה שאנו החוקים, וכי אם הערבים חושבים אחרת — פתוחה לפניהם דרך המלחמה.

אני תיקווה שמר עזיאל יהפס לעצמו להבא שלושה צידוקים יתר משכנעים להוכחת דבריו.

בנימין הרובינ, חולון

זוניק — חיים שכאלה

אייאפשר היה שלא להתרגש בעת שיר דוד תוכנית-הטלוויזיה חיים שכאלה ב"שבוע שעבר. לעומת המישר הקודם, שאירח, כזכור, את גולדה מאיר, שגרם לסערת-רוחות עוד לפני ששודר, והיה מאב"ז ומשעמם בצורה יוצאת-מין-הכלל, הובאה הפעם לפנינו דמות בלתי-מוכרת — אך מעניינת שיבעתיים. אלוף-מישנה (מיל), זאב שחם התגלה כאישיות חיה ותוססת, ללא מורא קהל וללא מעצורים. בכנות, בהומור צברי שובבי, בצייזבטים אינרסוף ובהרבה אהבה ידע לארח את אורחיו (ששניים מהם הגיעו במיוחד מ"קצווי עולם), ולעניק לצופים בבית הרגשת השתייכות למישפחה אחת גדולה.

אך מעל לכל אלה, גולת-ההכותרת של המישר היה, הלא-ספק, נאום-התוכחה של זוניק בסיום. אחרי שהוא התגלה כי אדם מאוזן, שתרם שנים רבות מחייו ל"שליחויות המדינה (ב"הגנה", בפלמ"ח, ב"צה"ל ובסוכנות היהודית), כאחד מאלה ש"הלכו בתלם" כל השנים, הוכיח זוניק שמאירעות מילתמת יום-הכיפורים, לבד מהאסון האישי שלו (בנו אייל נפל בקרב בגולן), זיעזעו בו את האמונה העיוורת במנהיגי המדינה, והביאוהו להכרה שהם חייבים לתת את הדין.

בניתוח פשוט, חד והגינני, הבחיר זוניק ש"אחריות לא ניתנת לחלוקה", ולא היסס לנקוב בשמות האחרים הראשיים — גולדה ודיין. הדממה שהשתררה סביב בעת שהדברים נאמרו, אמרה הכל. חבל רק שעמוס אטינגר עדיין לא הצליח להי

אנחנו נחטל את הז'וקים!

כמה פעמים ניסית להפטר מהז'וקים ולא הצלחת? לאחר חיטוי שלנו, אנו מחטלים את הז'וקים והחרקים ואת מקבלת תעודת אחריות לשנה.

מוריעין 18 ר"ג, טל. 5-790114 • אילת, טל. 059-3012. היתר משרד הבריאות: 21. רש' עסק 181/75

איתן עמיתיה הדברת מזיקים

שעון שוייצרי!! עם תאריכון ולצלילה, תקבל חינם, עם כל קניה על — 2,500 ל"י ומעלה, וזאת נוסף על המחירים הנוחים בלא-יחסי. מכירה • קניה • והחלפה העתקת-מסמכים בו-במקום! צלומי דרכון בן-רגע!! כימי שגיטי סגור כל היום. פוטו-ברנד חפיכה רחוב החלוק 31

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת. פירסום אידיאל אבן גבירול 110 תל-אביב (פינת אנטוקולסקי) טלפון 227117, 227118 חניה חופשית